

N:o 1.

Ank. till Riksd. Kansli den 28 Mars 1882, kl. 1 e. m.

Betänkande, rörande vissa delar af Kongl. Maj:ts proposition N:o 26 med förslag till ny förordning, angående vilkoren för tillverkning af bränvin.

Sedan uti förenämnda proposition Kongl. Maj:t under åberopande af ett densamma bilagdt protokoll öfver finansärenden för den 4 sistlidne Januari och med bifogande af utdrag ur Högsta Domstolens protokoll öfver lagärenden för den 7 December 1880 föreslagit Riksdagen att antaga ett förslag till ny förordning angående vilkoren för tillverkning af bränvin, så hade Bevillnings-Utskottet, till hvilket omförmälda proposition blifvit hänvisad, vid behandlingen af författningsförslaget ansett nödigt att i afseende å Art. IV och V, hvilka här nedan finnas intagna, sammanträda till öfverläggning med Lag-Utskottet; och har med anledning deraf nämnda delar af ifrågavarande författningsförslag blifvit, i den ordning 47 § Riksdagsordningen föreskrifver, behandlade af Sammansatt Bevillnings- och Lag-Utskott, som härmed, jemlikt nyssberörda grundlagsparagraf, får i ämnet afgifva utlåtande.

Vid pröfningen af de delar utaf Kongl. Maj:ts ifrågavarande förslag, som Utskottet sålunda förehaft till behandling, har Utskottet funnit sig böra föreslå ett par mindre förändringar, för hvilka Utskottet här skolat redogöra.

§ 38.

Genom stadgandet i denna paragraf skulle det ansvar, som enligt nu gällande förordning i ämnet (§ 45) drabbar förrättningsman, hvilken utan giltig anledning anställer sådan undersökning, som i paragrafen omförmäles,

emellan klockan nio om aftonen och klockan fem om morgonen komma att tillämpas äfven i de fall, då dylik undersökning blifvit å andra tider af dygnet företagen. Då emellertid, såvidt till Utskottets kännedom kommit, klagomål öfver missbruk af ifrågakarande undersökningsrätt hittills ej försports, har Utskottet, i betraktande af svårigheten för den, som verkställt en undersökning utan resultat att alltid kunna visa det han till densammas företagande haft giltig anledning, funnit det mindre välbetänkt att gifva en större utsträckning än hittills åt dessa ansvarsbestämmelser, hvilka mången gång kunna verka hämmande på vederbörandes nit vid öfvervakandet af förordningens efterlefnad. Utskottet har därför i sitt nedan intagna förslag ändrat ifrågakarande paragraf till öfverensstämmelse med nu gällande stadgande.

§ 41.

I denna paragraf har Utskottet endast för att iakttaga ett vedertaget språkbruk utbytt det i paragrafens första moment förekommande uttrycket "*staten*" mot "*kronan*", samt till undvikande af någon oegentlighet i språkligt hänseende, hvilken förefinnes uti §:ns nuvarande lydelse, med ledning af 37 § 1 mom. uti Kongl. Förordningen den 7 Januari 1876, angående vård och försäljning af arsenik m. m., hvori förekommer samma fördelning som i förevarande hänseende ifrågasatts, föreslagit §:ns ordställning i närmaste öfverensstämmelse med berörda stadgande i nyssnämnda förordning.

På grund af hvad nu blifvit anfördt och då Utskottet i öfrigt funnit sig böra tillstyrka bifall till de af Utskottet behandlade delar af Kongl. Maj:ts förslag, får Utskottet hemställa,

att Riksdagen, med förklarande att Kongl. Maj:ts förslag till Art. IV och V i förordning angående villkoren för tillverkning af bränvin icke kunnat oförändradt bifallas, måtte antaga nedanstående förslag till författning i dessa delar.

Stockholm den 27 Mars 1882.

På Sammansatta Bevillnings- och Lag-Utskottets vägnar:

A. H. FOCK.

Förslag

till

förordning angående villkoren för tillverkning af bränvin.

(Kongl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

Art. I.

Om rättighet till bränvins tillverkning och destillering.

Art. II.

Om bränvins beskattning och uppläggande på nederlag.

Art. III.

Om tillsyn vid bränvinstillverkning och nederlag.

Art. IV.

Om ansvar för öfverträdelser af förordningens föreskrifter.

§ 28.

§ 28.

1. Den, som tillverkar bränvin utan dertill erhållet behörigt tillstånd

1. Den, som — — — — — belopp.

eller under tid, då på grund af Kongl. Maj:ts nådiga beslut bränvinstillverkning blifvit instäld, gälde den i § 12 stadgade tillverkningskatt och böte för lönbränning första gången ett med skatten lika belopp och andra gången dubbelt. Den, som andra gången beträdes med sådan förbrytelse, hafve derjemte förverkat rättighet att tillverka bränvin. Skulle han ytterligare blifva dermed beträdd, erlägge tillverkningskatt och böte fyra gånger skattens belopp.

2. Har lönbränning skett med enkel, omedelbarligen med eld drifven redskap, varde skatten beräknad efter redskapens afverkningsförmåga, som skall antagas under dygn uppgå till fyra gånger pannans rymd. Kan redskapens storlek icke utrönas, bestämes skatten efter 500 liters tillverkning under dygn. Är tillverkningen utöfvad med mera sammansatt eller medelst ånga drifven redskap, beräknas skatten för den myckenhet, som, efter hvad utredas kan, blifvit tillverkad, dock för minst 800 liter på dygnet. I begge dessa fall skall skatten utgå för minst en månad; men har tillverkningen blifvit utöfvad in på andra månaden, utgöres skatt för två månader, in på tredje månaden för tre månader, o. s. v.

§ 29.

Då lönbränning skett, vare de vid förbrytelsen nyttjade redskap, det i bränneriet samt dertill hörande förvaringsrum vid beslagstillfället befintliga bränvin och de kärl, hvori det

2. Har — — — — —
— — — — månader, o. s. v.

§ 29.

Då — — — — —
— — — — — förbruten.

förvaras, förbrutna. Kan det styrkas, att någon del af bränvinet är lofligen tillverkad, vare dock sådan del icke förbruten.

§ 30.

1. Den, som vid bränvinstillverkning från beskattning undansnillar något af det bränvin, som tillverkas, eller för sådant ändamål begagnar tillverkningsredskap eller sprithållare med dold öppning eller afledning, hvarigenom bränvin kan lönligen uttagas, eller på något annat sätt försnillar den skatt, som bör erläggas, eller olofligen bryter försegling eller öppnar eller borttager lås, som kontrollör åsatt till förekommande af det tillverkade bränvinets lönliga uttagande, eller gör åverkan å den i bränneriet uppsatta kontrollapparaten, eller af tillverkad bränvin icke å den i § 25 mom. 3 utsatta senaste tid till statens säkerhet för skatten öfverlemnar hvad föreskrifvet är, straffes med böter från och med 500 till och med 1,500 kronor, gälde den skatt, som belöper sig för det undansnillade bränvinet, och hafve förbrutit redskapen, det i bränneriet vid beslagstillfället befintliga bränvin och de kärl, i hvilka det förvaras.

2. Varder någon, som begagnar nederlagsrätt, beträdd med att bortsmysa bränvin, vare sig från nederlaget eller under forsling från ett nederlag till annat eller under utförsel till främmande ort, böte från och med två till och med fyra gånger den tillverkningskatt, som för bränvinet bort

§ 30.

1. Den, som — — — — —
— — — — — förvaras.

2. Varder — — — — —
— — — — — dömas.

utgöras, dock icke under ett hundra kronor. Föröfvar han sådan förbrytelse tredje gången eller oftare, dömes till fängelse från och med en månad till och med två år; äro omständigheterna synnerligen mildrande, då må till böter efter ofvannämnde grund dömas.

3. I fall som i mom. 2 sägs vare jemväl det förskingrade bränvinet förverkadt.

4. Förskingrar någon bränvin, som enligt mom. 3 skall såsom förverkadt anses, så att det ej kan tillrättaskaffas, gälde dess värde.

§ 31.

Till redskap, som enligt § 29 eller § 30 mom. 1 är förbruten, räknas hvarje i bränneri för kokning, mäskeberedning, jäsning och bränning inrättad redskap äfvensom sprithållare.

§ 32.

1. Öfverträder bränvinstillverkare det förbud, som är gifvet i § 3 mom. 5, böte för hvarje gång, sådant sker, från och med 20 till och med 200 kronor.

2. Verkställes annat till bränneri hörande arbete utom tillsyn vid malt- eller jästberedning mellan klockan 8 på morgonen och klockan 5 om aftonen å sön- eller helgdag, böte bränvinstillverkare från och med 5 till och med 50 kronor.

§ 33.

1. För öfverträdelse af hvad i § 21 mom. 2, § 23 mom. 2 och § 25

3. I fall — — — — —
— — — — — förverkadt.

4. Förskingrar — — — — —
— — — — — värde.

§ 31.

Till — — — — —
— — — — — sprithållare.

§ 32.

1. Öfverträder — — — — —
— — — — — kronor.

2. Verkställes — — — — —
— — — — — kronor.

§ 33.

1. För — — — — —
— — — — — kronor.

mom. 2 angående bränvinstillverkare stadgas vare ansvaret böter från och med 20 till och med 200 kronor.

2. Den, som tillverkar bränvin på grund af § 9 utan att samtidigt det i ordningsstadgan bestämda minsta utbyte af jäst i medeltal erhålles, böte från och med 100 till och med 1,000 kronor.

§ 34.

Vägrar man den, som eger anställa undersökning i afseende å förbrytelse mot denna förordning, tillträde till rum eller byggnad, der enligt § 44 mom. 3 undersökning får ske, böte från och med 100 till och med 1,000 kronor.

§ 35.

1. När förbrytelse mot denna förordning åtalas, ansvare bränvinstillverkare för hustrus, barns, tjänstefolks och vid bränneriet anstälde arbetares gerningar, i fall bötesansvar eller förlust af redskap eller tillverkad vara eller kärl, hvori den förvaras, ifrågakommer, derest icke omständigheterna göra sannolikt, att förbrytelsen skett utan hans vetskap och vilja.

2. Redskap, tillverkad vara och kärl, hvori den förvaras, skola, fastän bränvinstillverkare icke är egare deraf, dömas förbrutna, när förbrytelse, som medför sådan påföljd, är begången af bränneriets arrendator eller föreståndare eller ock efter arrendatorns eller föreståndares föreskrift.

2. Den, som — — — — —
— — — — — kronor.

§ 34.

Vägrar — — — — —
— — — — — kronor.

§ 35.

1. När — — — — —
— — — — — vilja.

2. Redskap — — — — —
— — — — — föreskrift.

3. Då förbrytelse, som enligt denna förordning medför förlust af redskap, tillverkad vara eller kärl, hvaren förvaras, blifvit begången af annan än dessas egare, och denne senare finnes vara berättigad att dem behålla, skall den brottslige utgifva redskapens, varans eller kärlets värde.

§ 36.

Bränvinstillverkare eller destilleringsidkare, som åt den vid hans bränneri anstälde kontrollör eller tillsyningsman såsom gåfva något gifver eller erbjuder, böte från och med 20 till och med 200 kronor. Kontrollör eller tillsyningsman, som gåfvan mottager, vare lika ansvar underkastad och miste derjemte befattningen.

§ 37.

Skulle någon, hvilken det åligger att hålla tillsyn vid bränneri eller vid nederlag, eller den, hvilken är tjenstepligtig att åtala förbrytelse mot denna förordning, sjelf beträdas med oloflig bränvinstillverkning eller att hafva främjat sådan förbrytelse eller tillverkares försnillning af den skatt, han bör erlægga; varde dömd till fängelse eller straffarbete från och med sex månader till och med två år. Visar han försummelse eller vårdslöshet i fullgörande af sina åligganden, varde antingen för alltid eller under viss tid från tjensten eller befattningen skild eller ock fäld till högst 200 kronors böter.

3. Då — — — — —
 — — — — — värde.

§ 36.

Bränvinstillverkare — — — — —
 — — — — — befattningen.

§ 37.

Skulle — — — — —
 — — — — — böter.

§ 38.

Om undersökning, hvarom i § 44 sägs, hos någon anställes, men förbrytelse ej upptäcket, böte förrättningsmannen från och med 5 till och med 50 kronor, der han ej haft giltig anledning till undersökningen.

§ 39.

Böter, som efter denna förordning ådömas, skola, om tillgång till deras gäldande brister, förvandlas enligt allmän strafflag.

§ 40.

Då tillverkningsskatt jemte böter blifvit ådömd enligt denna förordning, må, der tillgång saknas till skatten eller någon del deraf, böterna ej kunna med penningar gäldas, utan skall den sakfælde i stället undergå motsvarande förvandlingsstraff.

§ 41.

1. Af böter, som ådömas enligt denna förordning, samt värdet af bränneriredskap och annan egendom, som anses förbruten, tillfalle två tredjedelar åklagaren och en tredjedel staten. Finnes särskild angifvare, tage han hälften af åklagarens andel.

2. Efter anmälan af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande kommer att på

Bih. till Riksd. Prot. 1882. 5 Saml. 2 Afd. 1 Häft.

§ 38.

Om undersökning, hvarom i § 44 sägs, hos någon anställes *emellan klockan 9 om aftonen och klockan 5 om morgonen*, men förbrytelse ej upptäcket, böte förrättningsmannen från och med 5 till och med 50 kronor, der han ej haft giltig anledning till undersökningen.

§ 39.

Böter — — — — —
— — — — — strafflag.

§ 40.

Då — — — — —
— — — — — förvandlingsstraff.

§ 41.

1. *Böter, som enligt denna förordning ådömas, äfvensom värdet af bränneriredskap och annan egendom, som anses förbrutne, tillfalle med en tredjedel kronan och med två tredjedelar åklagaren.* Finnes särskild angifvare, tage han hälften af åklagarens andel.

2. Efter — — — — —
— — — — — gods.

Kongl. Maj:ts nådiga pröfning bero, huruvida i något fall åklagare för ådagalagdt nit vid efterspanande och beifrande af förbrytelse mot denna förordning gjort sig förtjent af någon särskild uppmuntran utöfver honom möjligen tillkommande andel i ådömda böter samt redskap eller annat förbrutet gods.

Art. V.

Föreskrifter i afseende å förordningens verkställighet.

§ 42.

Kongl. Maj:ts Befallningshafvande hålle allvarlig hand öfver iakttagande af hvad i denna förordning är stadgadt.

§ 43.

1. Lands- och stadsfiskaler, krono-, stads- och polisbetjente samt de personer, hvilka särskildt förordnas att vaka öfver denna förordnings efterlefnad, åligger att åtala förbrytelser mot densamma.

2. I öfrigt eger en hvar rättighet att för sådana förbrytelser anställa åtal, dock ej föräldrar och barn eller makar eller syskon mot hvarandra, ej heller annan skyldeman mot den, hos hvilken han njuter kost eller underhåll, ej fosterbarn mot fosterföräldrar och ej heller tjenare mot husbondefolk under den tid de äro i tjensten.

3. Då åtal anställas af annan person än den, som är nämnd i mom.

§ 42.

Kongl. Maj:ts — — — — —
— — — — — stadgadt.

§ 43.

1. Lands- och — — — — —
— — — — — densamma.

2. I öfrigt — — — — —
— — — — — tjensten.

3. Då — — — — —
— — — — — utförande.

1, gifve han sin talan allmän åklagare tillkänna så tidigt, att denne må kunna öfvervara målets utförande.

§ 44.

1. De i § 43 mom. 1 omförmälde allmänne åklagare ega att anställa undersökning om förbrytelse mot denna förordning äfvensom att verkställa beslag.

2. Den, som förrättar undersökningen, bör, för att tillgodonjuta det skydd, honom dervid lagligen tillkommer, vid förrättningen på sig synbart bära påbjudet tienstetecken eller, innan förrättningen företages, uppvisa fullmakt eller förordnande. I orten boende eller känd krono- eller stadsbetjent vare likväl frikallad från skyldigheten att sålunda styrka sin behörighet.

3. Undersökningen må anställas i bränneri så ock i annat rum eller byggnad, som kan begagnas för bränvinstillverkning.

§ 45.

Beslag skall göras i två vittnens närvaro. Innehafvare af hvad i beslag tages eller i hans frånvaro hans ombud på stället eller någon af hans husfolk skall förut tillsägas om beslaget.

§ 46.

Då beslag sker hos den, som är berättigad att tillverka bränvin och sig dertill behörigen anmält, må ej panna utbrytas eller någon del af till-

§ 44.

1. De — — — — —
— — — — — beslag.

2. Den, som — — — — —
— — — — — behörighet.

3. Undersökningen — — — — —
— — — — — bränvinstillverkning.

§ 45.

Beslag — — — — —
— — — — — beslaget.

§ 46.

Då — — — — —
— — kontrollapparaten.

verkningsredskapen honom frantagas eller han från tillverkningens fortsättande hindras, innan förste domstol i målet dömt redskapen förbruten, der ej vid tillverkningen i ändamål att undansnilla bränvin från beskattning begagnats redskap eller sprithållare med dold öppning eller afledning, hvarigenom bränvin kan lönligen uttagas, eller åverkan skett å kontrollapparaten.

§ 47.

Redskap, som tages i beslag, skall till förekommande af dess utbyte mot annan af beslagaren utmärkas med särskild stämpel, der ej redskapen vid beslaget frantages egaren, i hvilket fall den skall sättas i allmänt förvar.

§ 48.

Vid beslag skall till säkerhet för den skatt och de böter, som kunna ådömas, det i bränneriet och dertill hörande förvaringsrum jemte nederlagsmagasin befintliga, lofligen tillverkade bränvin tagas i förvar.

§ 47.

Redskap — — — — —
— — — — — förvar.

§ 48.

Vid — — — — —
— — — — — förvar.

Öfvergående stadgande.